

Periodisk evaluering av IDE1101: Antikkens og middelalderens tenkning, vår 2010 v/Reidar Aasgaard

I evalueringen brukte jeg en lett tilpasset utgave av ”skjema for studentevaluering av emner”. 27 studenter deltok (tilsvarer ca. 60 % av dem som fullførte).

De fleste studentene sier seg enige/litt enige i at undervisningen har vært engasjerende, strukturert og klar, 2/3 at den har dekket emnets innhold godt (de fleste øvrige ”verken bra eller dårlig”). De vurderer noe ulikt hvordan oppgaver/prøvingsformer har fått dem til å arbeide aktivt og jevnt: De fleste har blitt utfordret til å arbeide aktivt, mens de aller fleste er bare litt enige eller uenige i at de har arbeidet jevnt. 80 % er godt fornøyd med balansen mellom forelesninger og seminar.

Arbeidstiden studentene har lagt ned pr. uke varierer (i første halvdel av sem. har halvparten brukt 0-5 t., den andre halvparten fordeler seg jevnt på 5-10/10-15). Men arbeidsinnsatsen har økt i andre halvdel av sem. (2/3 fordeler seg på 5-10/10-15). De fleste mener at de kunne ha jobbet mer med emnet, særlig gjennom semesteret som helhet. De fleste sier seg litt enig i at de har vært godt forberedt til undervisningen i emnet.

40 % av studentene er fornøyd med fordelingen av undervisningstid på de ulike deler av emnet. De øvrige 60 % har imidlertid merknader: Momenter som gjentas, er for mye tid på primærstoff og nærlæsning av tekst, mer plass for oversikt og idéhistoriske linjer. Andre synspunkter peker i ulike retninger. 70 % mener imidlertid at det skulle vært mer tid til undervisning om stoffet. Noen synes også at det er for mye fokus på allmennhistorie og innledningsstoff.

Vurderingene av pensumlitteraturen varierer sterkt, bl.a. mht balansen mellom primær- og sekundærlitteratur. Noen tendenser gjør seg likevel gjeldende: Omfanget av primærtekster oppleves av mange for stort, og med for mange og korte tekster, noe som gjør det vanskelig å få oversikt. Sekundærlitteraturen vurderes ulikt, men oppleves av en del som for lite idéhistorisk orientert.

Et flertall av studentene er bare noe enige i at emnet har lært dem å analysere problemer, ca. 1/3 er uenige. Mens alle er enige/noe enige i at det har lært dem fakta, ideer og metoder (ingen er uenige). De aller fleste er fornøyd med utstrakt bruk av powerpoint (noen ønsker mindre). Et stort flertall er uenige i at PP-ark over forelesningene som jeg har lagt ut på Fronter, har gjort forelesningene mindre nødvendige.

Flertallet er litt enige i at vurderingsformene har gitt dem mulighet til å vise de kunnskaper og ferdigheter de har opparbeidet. Studentene fordeler seg jevnt på litt enig/uenig i at vurderingsformene har fått dem til å arbeide jevnt gjennom semesteret. Et betydelig flertall er uenig i at det har vært for mye vurdering på emnet.

Emnet har skoleeksamen. 50 % foretrekker heller semesteroppgave og 35 % hjemmeeksamen (en del er åpne for begge muligheter), 15 % foretrekker muntlig. Kun to studenter ønsker skoleeksamen

Som grunn for å følge emnet oppgir 2/3 interesse for emnet, de øvrige fordeler seg særlig på ”passet bra dette semesteret” og ”obligatorisk emne”. Ingen har gitt uttrykk for manglende informasjon om emnet og emnets innhold.

17 stk oppgir at de alt i alt er svært godt/godt fornøyd med emnet, 8 er middels fornøyd og 3 er lite fornøyd.

Noen av de individuelle kommentarer studentene har gitt, er:

- Flere studenter peker på at pensum er for omfattende.
- Flere gir uttrykk for at emnet burde være på 20 studiepoeng, bl.a. fordi det skal dekke en så lang periode/to perioder (antikken/middelalderen), og med så mye ulikt og fremmed primærmateriale.

Karakterfordelingen ble: A: 4 kand., B:10; C: 17; D: 8; E: 2, F: 5, i alt 46 kandidater.

Min helhetlige vurdering:

1. Gruppen studenter har bestått av personer med svært ulike faglige forutsetninger, forskjellig akademisk fartstid, og en god del sprikende behov og forventninger. Det har vært en utfordring å komme dem bredt nok i møte.
2. Emnet gaper over en lang periode og svært mye ulikt materiale. Det har bl.a. vært krevende å balansere ulike hensyn: behovet for oversikt ("klare" idéhistoriske linjer) vs. øvelse i å lese og analysere tekst, behovet for basisinnføring vs. krav om mer rom for refleksjon. Jeg er i tvil om hvor bra jeg har lyktes i dette.
3. Pensumlitteraturen. Primærlitteraturen bør trolig reduseres noe, ev. bestå av færre, lengre tekstutdrag. Sekundærlitteraturen er et problem. Det er vanskelig å finne litteratur som dekker både antikken og middelalderen uten å bli (alt)for omfattende, og også å finne stoff som har en tydelig og oppdatert idéhistorisk profil. Her ligger det en utfordring i fortsettelsen.
4. Eksamensform. Skoleeksamen har vært en fordel med tanke på å få studentene til å arbeide noenlunde jevnt gjennom hele semesteret, samt til å følge forelesningene hele veien (uten å droppe ut mot slutten). Et godt alternativ kunne imidlertid være tredagers hjemmeeksamen (som mange studenter heller ønsker).
5. Eksamensresultat: Til tross for utfordringene/bekymringene rundt undervisning og pensum er jeg godt fornøyd med studentenes ytelser på eksamen. Alt i alt er jeg imponert over hvor mye de har fått med seg av stoffet, og kanskje spesielt av grep om primærtekstene. Men dette bør ikke dekke over utfordringene rundt emnet.
6. Underveisoppgavene har aktivisert studentene, men ikke støttet opp om det jevne arbeid med emnet. Kan hende bør det legges opp til en oppgave til, ev. av et annet slag.
7. Enkelte studenter har etterlyst en bedre samordning med IDE1102 og IDE1103 med tanke på å få fram de lange linjer og sammenhenger og også felles problemstillinger og temaer. Dette er noe emneansvarlige kan ta opp til intern drøfting.
8. Emnet som helhet. Det oppleves som et problem for både studenter og meg at emnet favner over en så lang og mangfoldig periode. Det gjør det svært vanskelig å balansere lengde og dybde på en meningsfylt måte. Kan hende bør det vurderes å utvide emnet til 20 studiepoeng eller igjen til to separate tipoengsemner (som før), der begge er obligatoriske eller ev. at man må velge ett av dem. Å utvide de obligatoriske emnene med ti studiepoeng burde ikke være problematisk (jf. andre fag); det vil også kunne bidra til å styrke idéhistories portefølje generelt, dvs. mht hvilke emner som det er nødvendig at vi som fag tilbyr.